

תת"ע (עכו) 6865-11-24 - סאלח בדראן נ' מדינת ישראל

תת"ע (עכו) 6865-11-24 - סאלח בדראן נ' מדינת ישראל/שלוש עכו

תת"ע (עכו) 6865-11-24

סאלח בדראן

נגד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בעכו

[09.05.2025]

כבוד השופטת ג'נווה נחאס עראף

החלטה

לפניי בקשה להורות על ביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש, וזאת מכח סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החסד"פ");

פסק דין אשר ניתן בהעדר המבקש ניתן ביום 26.2.2025 (להלן: "פסק הדין");

הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה ביום 13.3.2025.

המסגרת הנורמטיבית לדיון בבקשה לביטול פסק דין אשר ניתן בהעדר נאשם קבועה בסעיף 130(ח) לחסד"פ. סעיף 130(ח) קובע שני תנאים חלופיים לביטול פסק דין שניתן בהעדר:

(1) קיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות לדיון;

(2) אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ראה לעניין זה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(6) 793 (2003) (להלן: "עניין איטליא"); ע"פ

1318/07 אלטורי נ' מדינת ישראל (31.12.2007) וכן ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (6.1.2009).

את הבקשה לביטול פסק הדין יש להגיש תוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

לאחר שעניינתי בנימוקי הבקשה ותגובת המשיבה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה לביטול פסק הדין להידחות.

טענת המבקש כי לא ידע אודות מועד הדיון מאחר ולא קיבל הזמנה לדיון דינה להידחות, עסקינן בהזמנה לדיון אשר נמסרה לידי המבקש במועד ביצוע העבירה. זאת ועוד, לא מתקבל על הדעת כי מחד יטען המבקש שלא ידע אודות מועד הדיון מאחר ולא קיבל הזמנה ומאידך יטען אי הופעתו לדיון נבעה מרשלנות בא כוחו שכן הטיפול בדו"ח נמסר לידי עו"ד מכפרו והוא זה אשר לא התייצב לדיון; יפים בהקשר זה הדברים שנקבעו בעפ"ת 25991-10-22 איזגיאייב נ' מדינת ישראל (15.12.2022) לפיהם:

"אם נקבל באופן אוטומטי כל טענה בעלמא כי "לא קיבלתי את הזימון" או כי "אם הייתי מקבל את הזימון הייתי מתייצב לדיון", מבלי לתמוך טענה מעין זו בראיות או בהסברים מניחים את הדעת, נימצא חוטאים לרציונל שמאחורי הסעיף האמור, על כל המשתמע מכך."

זאת ועוד, טענת המבקש בדבר העברת הטיפול בדו"ח לידי עורך דין מטעמו נטענה בעלמא, כלאחר יד וללא שום ביסוס עובדתי - למעשה המבקש לא ציין את שמו של עורך דין אשר את שירותיו שכר על מנת שניתן יהא לקבל את תגובתו, לא צירף יפוי כח ולא הציג כל אינדקציה אחרת אשר יש בה כדי להוכיח את אמיתות טענתו. יתר על כן ולא פחות מכך, חובה היה על המבקש לעקוב אחר גורל הדיון בעניינו, שכן לא יעלה על הדעת כי המבקש לא יטרח לערוך בירור כלשהו, ולו מינורי ביותר, כדי לברר מה עלה בגורל התיק. אדגיש כי אף במקרים בהם הוכח שנהג מסר את הטיפול לאחר, לא התקבלה הטענה כי הנהג יצא מידי חובתו, ראה בהקשר זה עפ"ת 51943-07-23 אבו חרוב נ' מדינת ישראל (22.1.2024), שם נקבע:

"כפי שקבע בית המשפט קמא, המערער לא יצא ידי חובתו בכך שמסר את הטיפול בהודעת הקנס למי מטעמו. היה עליו לעקוב ולוודא כי הטיפול הושלם, וכי הבקשה הוגשה במועד".

לאור האמור, משקיימת בתיק הזמנה כדיון, ובהעדר ראיה ראשונית כלשהי התומכת בטענות המבקש, הרי שלא ניתן לקבוע כי הייתה סיבה מוצדקת אשר מנעה מהמבקש להתייצב לדיון, ואין למבקש אלא להלין על עצמו. באשר לעילת עיוות הדיון, הרי שגם עילה זו אינה מתקיימת בעניינו.

חרף כפירת המבקש במסגרת בקשתו לביטול פסק הדין שניתן בהיעדר, והצבעה על קשיים ראיתיים, עיון בדו"ח מעלה כי בחומר הראיות קיים פירוט מלא של נסיבות המקרה ושל אופן ביצוע האכיפה; יוצא איפוא שאין ממש בטענת המבקש בדבר קיומם של קשיים ראיתיים. אם לא די בכך, בדו"ח קיימת ראשית הודייה נוכח תשובת המבקש במעמד קבלת הדו"ח לפיה "וואלה לא שמתי לב"; כן אציין כי כידוע בשלב זה של הדיון, אין בית המשפט אמור לבחון את כל המסכת הראייתית אשר הונחה בפניו ודי להפנות בעניין הזה לעפ"ת 26770-11-23 ג'ומעה נ' מדינת ישראל שם נקבע כי:

"בית המשפט בשלב זה, אינו נדרש לפתוח את מסכת הראיות, שכן מדובר בבחינה שנעשית לאחר מתן גזר הדין, וכאשר למערער כבר ניתן יומו בבית המשפט, אך הוא בחר (לטענתו בשל בלבול ביומן) שלא לנצל את יומו". טענת המבקש אי קבלת הבקשה תביא לנזק שכן האחרון נזקק לרישיונו לצורך פרנסתו, אינה מבססת את העילה של עיוות דין ודי להפנות בעניין זה לרע"פ סאלם אשר צוטט לעיל.

בשולי הדברים יצוין כי יש מקום להורות על קבלת בקשתו אף ב"במחיר" של חיוב בהוצאות נדונה ונדחתה על ידי בתי המשפט; לעניין זה ראה, עפ"ת 25991-10-22 איזגיאייב נ' מדינת ישראל (15.12.2022), שם נקבע כך:

"איני יכול להסכים עם טענת הסנגור המלומד, כפי שעלתה בדיון, לפיה, "כאשר אדם מבקש להישפט וטורח וטוען שלא קיבל ומכחיש הגם נסיבות הדו"ח, 'יש לתת לו יומו בבית המשפט' וגם חויבו בהוצאות של 500 ₪". קבלת טענה מעין זו, משמעותה ביטול הלכה למעשה של חזקת המסירה, שכן כל אימת שמועלית טענה על ידי מי ש"טרח" וביקש להישפט, כי לא קיבל את הזימון, יש לבטל את שפיטתו בהעדר, מבלי שהונח כל הסבר ומבלי שניתנה כל הוכחה לעניין הסירוב לדרוש את הדואר".

כוחם של הדברים יפה גם בעניינו.

לאור כל האמור, הבקשה נדחת ללא צורך בקיום דיון במעמד הצדדים (עניין איטליא).

המזכירות תמציא העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י"א אייר תשפ"ה, 09 מאי 2025, בהעדר הצדדים.